

Angst ritueel bezweren

Hans Van den Broeck werd, na zijn vertrek bij Les Ballets C. de la B opgepikt door buitenlandse huizen als Théâtre de la Ville in Parijs of Impulstanz Wien. Ultima Vez en KVS in België volgden. Met die steun richtte hij de Cie SOIT op, die nu zijn tweede werk, *En servicio*, toont. Een gesprek.

DOOR PIETERT JONCK

U schreef voor dit stuk een intrigerende tekst over iemand die de gedaante aanneemt van iedereen die hij ontmoet, en dan zegt: 'Ik ben in dienst van anderen.' Wat bedoelt u daarmee?

Hans Van den Broeck: "Voor elk stuk maak ik buiten de drukte van de studio een cahier met teksten en tekeningen. Dit is een van die teksten. Het gaat over de idee dat we niet uit één, maar uit vele karakters bestaan. Dat boeit me al lang."

Hoe zet u dat cahier om in een dansvoorstelling?

"Ik overstelp dansers voor het repetitieproces met ideeën, onder andere uit dat cahier. In het repetitieproces laten we die weer los. Maar op de achtergrond blijven ze wel een rol spelen. Vaak stellen mijn dansers na afloop van het creatieproces vast dat de beginideeën tersluiks weer kwamen bovendrijven."

Hoe verloopt dat werkproces? U

werkt met acht mensen, een grote groep.

"We vertrokken van de ambigue notie om in dienst te zijn. Je kunt in dienst zijn van een meester, maar ook van een ideaal of een charismatische figuur. Ik koppelde dat aan revanche nemen, niet noodzakelijk in negatieve zin. Ik vroeg de dansers om daar in kleine groepen, drie of vier mensen, in de tijdspanne van een namiddag rond te improviseren. Monodrama's noem ik dat. Die toonden ze dan aan elkaar. Na discussie filterde ik daar de beloftevolle momenten uit. Die ontwikkelden we dan verder.

"Bij een andere opgave moesten de dansers zich voorstellen dat ze een plaats kregen in de fantasie van een ander, dat ze zich moesten modelleren naar de plaats die iemand hen toedichtte in een fictief verhaal."

Dat klinkt als theaterimprovisatie. Waar komt het fysieke, de dans, hier aan te pas?

"Naast die monodrama's werkte ik ook met het beeld van de samoeraistrijder. De mythe wil dat samoerai niet alleen de vijand buiten, maar ook in zichzelf bestrijden. Samoeraigevechten hebben daarom een ritueel karakter. Het is een vorm van onthechting. We hebben lang gezocht om bewegingszinnen te vinden die zowel het gevechts- als het introspectieve aspect een plaats geven. Die gedanst scènes wisselen af met de uitgewerkte monodrama's. De beweging wordt een uitdrukking van hoe je in bewegingen angsten en frustraties kunt uitdrukken en overwinnen."

Ziet u in beide aspecten parallelen met het gewone leven?

"Om mij heen zie ik veel conflicten. Angst is daarom dominant aanwezig bij veel mensen. Dat leidt tot heftige actie of juist berusting. In een voorstelling kun je die ervaring tackelen. Fysiek bewegen en denken lopen tijdens het werkproces bijna in elkaar over. Ik vermijd daarom al te veel vragen te stellen terwijl we bezig zijn. Die komen achteraf als vanzelf, als de puzzel in elkaar past."

Waar komen uw dansers vandaan?

"Brussel telt veel talentvolle dansers die niet aan de bak komen. Ik hou niet van audities, maar in dit geval kon ik zo toch een groep samenstellen die vooral uit deze stad komt. Arend Pinnoy ken ik al van toen hij als kind deelnam aan *Bonjour Madame* van Le Ballets. Hij heeft belangstelling voor de theatrale kant van dans en de drama-

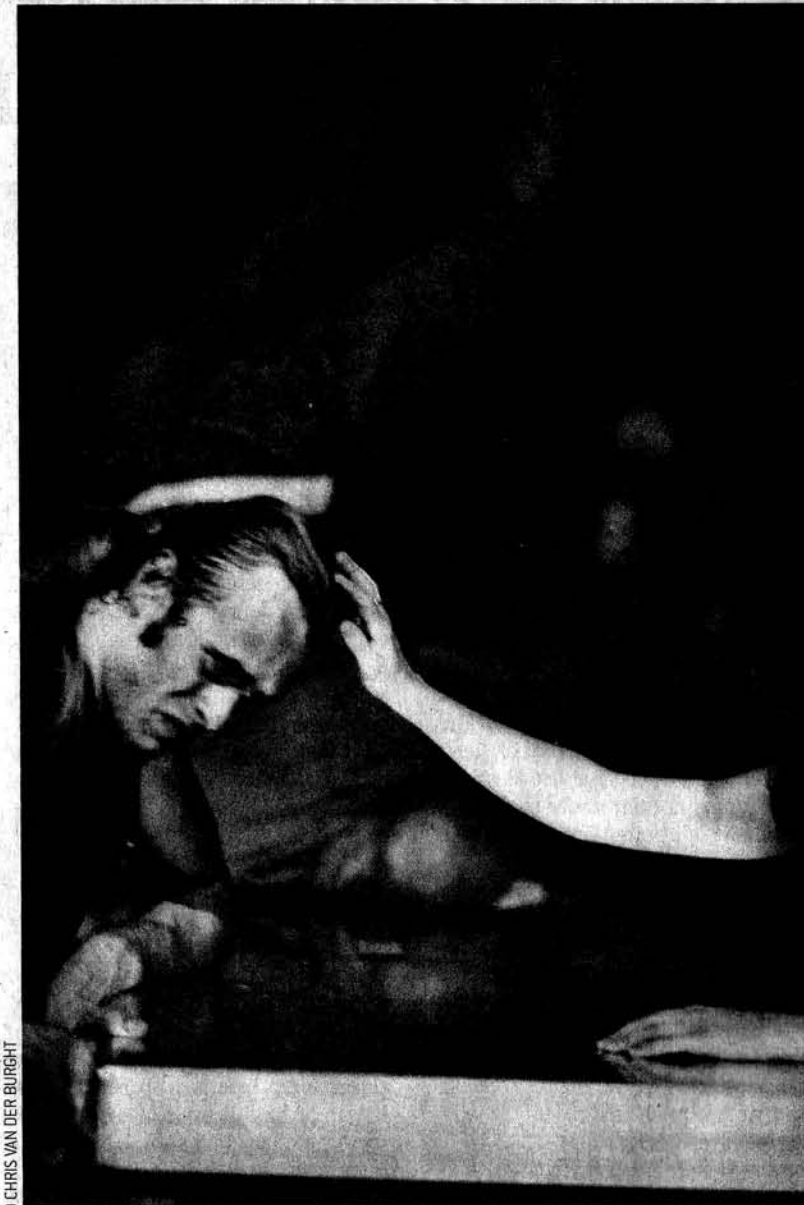

FOTO CHRIS VAN DER BURGH

■ Dansvoorstelling *En servicio*: hoe kun je angst uitdrukken en overwinnen?

turgie ervan. Anderen zijn dan weer echte dansers, die hier voor het eerst ontdekten wat het betekent om met het woord om te gaan. Dat is een prachtige mix."

Cie SOIT danst *En servicio* nog tot 4 november in de KVS Brussel; later op tournee, onder andere in Kortrijk en Brugge.